

Draga braćo i sestre!

1. Okupljeni smo u crkvi Krista Kralja svega stvorenja usred našega Mirogoja, glavnoga groblja grada Zagreba, na svetoj Misi svetkovine Svih svetih. U duhovnom zajedništvu povezani smo s tolikima koji ovih dana posjećuju groblja diljem naše domovine, gdje počivaju oni koji su nam prethodili u znaku vjere i čekaju dan uskrsnuća.

Majka Crkva pastoralnom je mudročću usko povezala svetkovinu Svih svetih i Spomen svih vjernih mrtvih. Stoga se danas i ovih dana našoj molitvi Bogu i našem čašćenju svih svetih pridružuje i molitva za pokoj duša onih koji su prešli prag smrti, posebno za duše onih nama dragih osoba s kojima smo zajedno prošli dio životnog puta. Velikom nas utjehom ispunja misao da su oni zajedništvom vjere sada u društvu Presvete Bogorodice Marije, apostola, mučenika i svih svetih.

2. Uskoro ćemo u predslovlju današnje svetkovine moliti ovako: »Danas slavimo tvoj sveti Grad, svoju domovinu, nebeski Jeruzalem; ondje te zajedno hvale preobraženi udovi Crkve, naša braća i sestre u slavi; onamo u vjeri i mi putujemo, ohrabreni njihovim zagovorom i primjerom«. U tih nekoliko redaka sažeta su dva temeljna iskustva kršćanskoga života.

Prvo nam iskustvo poručuje da je život kao hodočašće. U ovom životu mi smo na putu. Putujemo u nadi prema vječnoj domovini, koja nam je kao odredište svima pripravljena. Sve nas čeka smrt i prijelaz u drugi život. Ovih se dana, braćo i sestre, pohađajući groblja posebno susrećemo s neminovnom istinom da se i mi svaki dan sve više približavamo danu svoje smrti.

Kao kršćane ta nas istina ne smije obeshrabiliti, nego nas treba ispunjati kršćanskom nadom, jer u dubini duše čeznemo za punim životom kojem ni smrt ne može nauditi. Istina naše vjere o vječnom životu usmjerava nas da ovaj život živimo kao pripremu na puni život u zajedništvu s Bogom. Preporučujem vam, draga braćo i sestre, da se u svojim molitvama često utječete svetom Josipu, zaštitniku dobre smrti. Neka nas na času naše smrti zagovara Majka Božja.

3. Druga nam poruka govori da živimo u zajedništvu s onima koji su već prešli na drugu obalu života. Između nas i njih već sada postoji povezanost koju trebamo jačati. Ona se zove općinstvo svetih. To je zajedništvo ispunjeno prijateljstvom. Sveti na nebu naši su prijatelji.

U Vjeronanju ispovijedamo temeljnu istinu naše vjere, a to je općinstvo svetih. To je zajedništvo koje proizlazi iz vjere i ujedinjuje sve one koji pripadaju Kristu snagom svetog krštenja. To se zajedništvo smrću ne prekida. Ono se nastavlja i u životu poslije smrti. Između nas koji živimo na ovome svijetu i naših pokojnika postoji neraskidiva veza. Predivno je to zajedništvo. U njemu se ujedinjuju nebo i zemlja.

Predokus zajedništva svih članova zemaljske i nebeske Crkve ostvaruje se i živi u svetoj liturgiji, posebno u svetoj Misi. To nas ispunja svetom radošću i

dubokom utjehom. Radošću nas ispunja iskustvo da smo u zajedništvu s tolikom braćom i sestrama koji kroče istim putem prema nebu, a utjehom nas ispunja spoznaja da naša pokojna braća i sestre, da sveti u nebu mole za nas i čekaju nas kako bismo zajedno mogli zauvijek promatrati lice Božje.

4. Tko su sveti? U prva kršćanska vremena nazivom sveti označavani su svi koji su kršteni. Naime, svetost je u prvom redu dar Božji, a taj dar znači poziv i cilj kršćanskoga života. Svi smo pozvani na svetost.

»Biti svet nije povlastica malobrojnih – rekao je papa Franjo – (...) svi mi u krštenju imamo baštinu da možemo postati sveti. Svetost je poziv za sve. Svi smo stoga pozvani kročiti putem svetosti i taj put ima ime i lice: lice Isusa Krista. On nas uči kako postati svet. On nam u Evanđelju pokazuje put, a taj put su blaženstva. Naime, Kraljevstvo je nebesko za one koji ne stavljaju svoju sigurnost u stvari, već u Božju ljubav; za one koji imaju jednostavno i ponizno srce, koji si ne umišljaju da su pravedni i ne osuđuju druge, koji znaju trpjeti s onima koji trpe i radovati se s onima koji se raduju, koji nisu nasilni već milosrdni i nastoje biti tvorci pomirenja i mira. Svetac je tvorac pomirenja i mira. Uvijek pomaže ljudima da se pomire i nastoje da vlada mir. Svetost je lijepa, to je lijep put« (Papa Franjo, Angelus, 1. studenoga 2013.).

Nastojanje oko svetosti svakodnevno je približavanje Isusovu ljubljenom licu. Naime, evanđelje o blaženstvima opisuje ponajprije Kristovu osobnost. U njemu Isus predstavlja samog sebe, a nas poziva da ga nasljedujemo na putu blaženstava.

5. Dragi vjernici, današnje vrijeme vapi za ljudima koji žive blaženstva. Čovječanstvo se spašava po Božjem milosrđu i djelima svetih. A to su djela onih koji u središtu svoga života i djelovanja imaju nepokolebljivu vjeru u Boga, milosrdnog Oca, koji je uvijek spreman oprostiti naše grijehе i pogriješke; Boga koji nas neprestano zove na popravak i promjenu života.

Današnje vrijeme vapi za ljudima koji su osjetljivi na potrebe braće i sestara u nevolji. Ne samo Crkva, nego i društvo trebaju svete žene i muškarce, autentične kršćane i dobre građane. Potrebni su ljudi koji su sposobni i voljni graditi zajedništvo, promicati dijalog, prihvatiti potrebnoga, koji unose mir i šire prijateljstvo u sredini u kojoj žive.

Ljudi koji žive svetost potiču nas svjedočanstvom svojega života, ohrabruju nas da se ne bojimo ići protiv struje ili da budemo neshvaćeni i ismijani kad živimo po Evanđelju, kad se zalažemo za istinu i pravdu i kad svjedočimo ljubav. Sveci među nama – to su prijatelji Božji – kojih ima veoma mnogo i u našem Zagrebu i u našoj Hrvatskoj, svojim životom nam govore: uzdajte se u Gospodina, jer Bog vas neće razočarati. »In te, Domine, speravi! - U tebe se, Gospodine, uzdam!« – i danas nam poručuje naš blaženik kardinal Alojzije Stepinac.

Draga braćo i sestre, na prijateljstvo s Bogom, na svetost svi smo pozvani. Neka nam pomognu Presveta Bogorodica Marija, sveti Josip zaštitnik Hrvatske, blaženi Alojzije Stepinac, naš neustrašivi pastir te naši dragi pokojnici koji već posjeduju blaženu vječnost. Amen.